

KLÄCKA, v. impers. Brukligt numera endast i impf. *Kläckte* och *Klack*. *Det kläckte* ell. *klack i mig*, mitt hjerta spratt till af skrämsel, jag blef plötsligt förskräckt.

KLÄCKA, v. a. 2. 1) (om fåglar) Utligga ägg, tills ungarne spräcka skalet och komma ut. I samma mening säges äfven *K. fram. út.* — 2) (fig.) Frambringa, framalstra, gifva uppkomst åt. *K. nya idéer.* — *KLäckande*, n. 4.

KLÄCKNING, f. 2. 1) En fågelunges utkommande ur ägget. — 2) Den tidpunkt af en fågels äggläggning, då ungen befrias ifrån skalet.

KLÄDA, v. a. 2. 1) Iföra kläder. *K. ett barn.* *K. och afläda någon.* *K. en brud*, iföra henne brudrägten och pryda henne med brudsmyckena, &c. (Fig.) *K. i behagligt drägt*, framställa på ett behagligt sätt. — *K. af, om, på, upp, út*, se *Afläda*, &c. *K. på sig*, se *K. sig.* — 2) Förse med kläder till nyttjande. *K. och föda någon.* — 3) Öfvertäcka, bekläda. *K. en vagn.* *K. ett rum svart.* *K. öfver*, se *Öfverkläda*, v. 4) Städa, putsa, smycka. *K. hår.* *K. någon i hufvudet.* — 5) (fig.) *K. skott*, vara utsatt för skott; äfv. vara ett mål för skämt, spe, stickord. *K. pälen*, stå vid skampälen. *K. blodig skjorta för fäderneslandet*, strida och gjuta sitt blod &c. — 6) (skepp.) Ömvara ett tåg med smärting, mattor, kabelgarn, sjömansgarn, o. a. d. — *V. n. o. impers.* 1) (om kläder o. d.) Passa väl eller illa till ens person, gifva vackert eller fullt utseende. *Denna hatt, mössa k-der henne väl, illa.* — 2) (fig.) Anstå, passa. *Det k-der honom illa att moralisera.* — *K. sig*, v. r. 1) Påtaga sina kläder. *Han k-der sig icke sjelf, utan en betjent hjälper honom.* — 2) (om fruntimmer) Ikläda sig en prydlig drägt och smycka sig med prydnader. *Hon gör aldrig annat än klä'r sig.* — 3) Förse sig med nödiga kläder. *Hans lön räcker icke till att k. och föda sig med.* — *Klädd*, part. pass. Brukas nästan adjectivt i vissa uttryck. *Tunt k.*, som har tunna kläder på sig. *Väl, illa k.*, som bär snygga, dåliga kläder.

KLÄDBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Borste, gjord att borsta kläder med.

KLÄDDOCKA, f. 4. (fam. föraktl.) Fruntimmer, som aldrig gör annat än klä'r sig.

KLÄDDRÄNG, m. 2. Tapetseraregesäll.

KLÄDE, n. 4. 1) Valkad, öfverskuren och presad ylleväfnad. *Väfa k. Fint, groft k.* — 2) Fyrkantigt stycke tyg till något bestämdt bruk, såsom för fruntimmer till hufvudets eller halsens beklädande. — Bildar flera sammansättningar, såsom Hufvud-, Hals-, Bröst-, Bårkläde, m. fl. — *Ss. K-sfabrik, -sfabrikör, -sfärgare, -shandel* ell. *-skramhandel, -shandlare* ell. *-skramhandlare, -slik, -smagasin, -spacka, -srock, -stillverkning, -sväfning, -sväfvare, -sväfveri.*

KLÄDEBONAD, m. 3. Se *Klädnad*.

KLÄDEDRÄGT ell. **KLÄDDRÄGT**, c. 3. Se *Drägt*, 2.

KLÄDER, m. 3. pl. Samteliga klädespersedlar, som utgöra en persons fullständiga klädnad. *Tunna, varma, snygga, granna, dåliga k. Hålla en med k. Hafva k. och föda af någon. Gå i svarta k. Ligga i k-na*, ligga till sängs med kläderna på. *Ej hafva k-na på kroppen*, vara alldeles utblottad. *Hon har fått på sina k.*, har fått sin rening. (Fig.) *Vara i ens k.*, i ens ställe. *Jag vill ej vara i hans k. Om jag vore i hans k.*, så . . . — Bildar åtskil-

liga sammansättningar, såsom: *Mans-, Fruntimmers-, Barn-, Helgdags-, Arbetskläder*, m. fl.

KLÄDESBORSTE, se *Klädborste*.

KLÄDESBYRÅ, klä'dässsby'rå, m. 3. Byrå att lägga kläder uti. Säges till skilnad ifrån Skrifbyrå.

KLÄDESLIST, f. 3. Salband i kanten af kläde.

KLÄDESPERSEDEL, m. 2. pl. — *persedlar*. Särskilt persedel, som hör till en persons klädnad.

KLÄDESPLAGG, n. 3. Någon af de klädespersedlar, som höra till en persons hufvudsakliga klädnad.

KLÄDESPRESS, m. 2. Press, hvarmed kläde pressas.

KLÄDESPRESSNING, f. 2. Förfarandet, då kläde pressas.

KLÄDESRAM, m. 2. Verktyg, hvarmed kläde, då det blifvit ruggadt, sträckes, bestående vanligen af en rektangel utaf trä, hvars ena ändrä och ena sidoträ kunna utsträckas, samt försedd med krokur för klädets påspänning.

KLÄDESTAMP, m. 2. Stampverk, hvarmed kläde stampas.

KLÄDESRUGGARE, m. 3. Arbetare på en klädesfabrik, som ruggar klädet.

KLÄDESSTOL, m. 2. Se *Klädesväfstol*.

KLÄDESVÄFSTOL, m. 2. Det slags väfstol, som begagnas för klädens tillverkning.

KLÄDFÅLL, m. 2. Fållen af en klädning.

KLÄDHÄNGARE, m. 3. Träställning, med krokur upptill, att hänga kläder på.

KLÄDKÄMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Rum, der man förvarar kläder. — *Syn.* Garderob.

KLÄDKISTA, f. 4. Kista, hvori kläder förvaras.

KLÄDLUS, f. 3. pl. — *löss*. En art lus, som håller sig på kläderna och kroppen. *Pediculus vestimenti*.

KLÄDMÅL, m. 2. Ett slags allmänt bekant insekt, som angriper kläder. *Tinea pellionella*.

KLÄDMÅKLARE, m. 3. — *MÅKLERSKA*, f. 4. En, som köper upp och åter försäljer alla slags brukade kläder och möbler. — *Ss. Klädmåklarbod, -stånd, Klädmåkləri.*

KLÄDNAD, klä'dnadd, m. sing. Samteliga klädespersedlar, som en person bär.

KLÄDNING, f. 2. 1) (klä'dnning) Handlingen, hvarigenom person eller sak klädes. — *Syn.* Påklädnad, Klädsel, Beklädnad. — 2) (klä'ddnning ell. klä'nning) a) Det hufvudsakliga klädesplagg, som fruntimmer bära, och som betäcker lifvet och undra delen af kroppen. — b) (för karlar) Frack och byxor af samma sort.

KLÄDORDNING, f. 2. (ford.) Lag, som bestämmer, huru hvarje samhällsklass skall kläda sig.

KLÄDSEL, klä'dds'l, m. sing. 1) Förrättningen, då någon kläder sig. *Hjelpa någon med k-n.* — 2) Handlingen, då man kläder. — Har sammansättningen *Hårklädsel*. — 3) Se *Klädnad*. — *Syn.* Drägt, Klädedrägt, Kostym, Ornat, Skrud. — 4) Sättet, huru någon är klädd. *Hennes k. förräder smak.*

KLÄDSKÅP, n. 3. Skåp, hvori kläder förvaras.

KLÄDSTÅND, n. 3. Stånd, der brukade kläder försäljas.

KLÄDSTÅNDSFRU, f. 2. Hustru eller enka, som försäljer gamla kläder och möbler, i bod eller stånd.

KLÄDSÖM, m. sing. Förfärdigande af fruntimmerskläder.